

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10823

гр. С., 12.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разгледа докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110144826 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 172972/18.08.2022 г. от Е. Д. М., ЕГН: ***** от гр. С., ж.к. (АДРЕС) срещу Прокуратурата на Република България, с която е предявен осъдителен иск с правно основание на иска по чл. 2, ал.1, т. 1 вр. 2в от ЗОДОВ, чл. 47, §1 от ХОПЕС, вр. чл. 5, §4 от ЕКЗПЧ, за сумата от 20 000 лева за периода 28.09.2020 г. до 06.08.2022 г.

След проверка съдът е приел, че исквата молба с вх. № 172972/18.08.2022 г., отговаря на изискванията на чл.127 ал.1 и чл.128 от ГПК и е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

Съдебните книжа са редовно връчени на ответника, като предвидения от закона срок е депозиран отговор на исквата молба.

С настоящото и по аргумент от разпоредбата на чл.140 от ГПК съдът следва да се произнесе по всички предварителни въпроси и по допускането на доказателствата, като може да съобщи на страните и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

В тази връзка съдът като приема, че исквата претенция е допустима, като заявена от лице, което описва и твърди факти, на които основава правния си интерес, прави следния **проект за доклад:**

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът твърди, че е претърпял вреди за периода 28.09.2020 г. до 06.08.2022 г. поради твърдяно противоправно деяние на ответника Прокуратурата на Република България, изразяващо се в нарушение на правото на ЕС и ООН във връзка с жалба номер PRB 202007287291/28.09.2020 година, адресирана до изпълняващия функциите на главен прокурор към момента на депозиране на жалбата. Ищецът твърди, че депозираната от него жалба е с искане по член 422 от НПК, член 127 от КРБ, член 205 НПК, член 47 от ХОПЕС,

член 13 от ЕКЗПЧ, член 2 от МПГПП на ООН и съдържа искането за възобновяване на дело КНОХД 1018 /2019 година на ВКС.

Твърди се, че ответникът умишлено не си изпълнявал задълженията породени от гореописаните закони на ЕС и ООН, НПК и КРБ INTER ALIA член 12 от Закона за съдебната власт и противозаконно лишил ищеца от ефективни правни средства за защита срещу произволно незаконно осъждане по дело КНОХД 1018 / 2019 година на ВКС.

Твърди се, че ответникът е лишил ищеца от правосъдие и от института на възобновяване на делото КНОХД 1018/2019 година на ВКС.

Твърди се, че това е произвол и злоупотреба с право, анулирани на всички норми на ефективни правни средства за защита от престъпни посегателства и представлява флагрантен отказ от правосъдие спрямо ищеца. По жалбата няма произнасяне, няма движение и не е разглеждана

Твърди се, че жалбата, депозирана от ищеца само е входирана в ПРБ и по нея няма никакво произнасяне във връзка със сочените престъпни обстоятелства.

Ищецът твърди и че ответникът му нарушавал правата гарантирани от член 2 от МПГПП на ООН, член 47 от ХОПЕС, член 13 от ЕКЗПЧ, член 18,20,67,82 пар 2 т Б, В от ДФЕС ДЕРЕКТИВА 2012 /29 на ЕС, член 2,3,4 5,6 от ДЕС, член 2,5,7,26 от МПГПП на ООН, член 1,4,20,21,41 47,51,52,53,54 от ХОПЕС, член 1,3,5(4,5), 13,14,17,18 от ЕКЗПЧ, член 1,205,422 от НПК, член 5(4), 127(5)от КРБ, член 12 от Закона за съдебната власт, като в нарушение на гореописаните правни норми от Прокуратурата не се извършвали абсолютно никакви действия по разследването на престъпления посочени в жалбата, депозирана от ищеца.

Твърди се, че ПРБ има императивни задължения да извърши разследване по чл. 205,чл. 207,чл. 208 от НПК, както и по чл. 422, ал. 2 от НПК, член 127, ал. 1,ал. 2,ал. 3,ал. 5 от КРБ, но вместо това разследване ПРБ бездействала вместо с цел да навреди на ищеца

Твърди се, че ответникът нарушавал правта на ищеца, гарантирани от правото на Европейския съюз и ООН, в степен все едно не съществуват в България, като по този начин ответникът нарушавал оправдани правни очаквания породени в съзнанието на ищеца от правото на Европейския съюз и ООН и вреди на ищеца чрез бездействие.

Твърди се, че от описаните действия от Прокуратурата ищецът бил подложен на на жесток психически тормоз, нарушавано му е достойството, изтърпял болки и страдания, унижение, отчаяние, безнадеждност, безизходица, безнадеждност, унижение, ужас, страх, нарушила му се и вярата в правосъдието и държавата. Твърди се, че ищецът е разрушил здравето си от преживения тормоз, развил депресия, паник атаки, хипертония.

При горното се иска от съда да постанови решение, с което да осъди Прокуратурата на Република България да заплати на ищеца сумата от 20 000,00 лева, която сума се претендира заедно със законната лихва върху нея, и която сума представлява обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди от бездействие на Прокуратурата на Република България по произнасяне по подадена от ищеца жалба номер PRB

202007287291/28.09.2020 година, с искане за възобновяване на дело КНОХД 1018 /2019 година на ВКС.

С отговора на исковата молба от ответника Прокуратура на Република България се твърди, че предявеният иск е недопустим, тъй като твърдените в исковата молба обстоятелства не попадат в приложното поле на нито една хипотеза на ЗОДОВ.

Излагат се и съображения за нередовност на исковата молба, тъй като в същата са посочени множество текстове на ДЕС,ДФЕС и ХОПЕС без да е конкретизирано в достатъчна степен кое право на ищеца е било нарушено, и поради което нередовността на исковата молба препятства осъществяване на защитата от ответника, поради което се моли съда да остави без движение исковата молба.

Прави се и възражение за прекратяване на производството на основание чл. 126, ал.1 ГПК, тъй като в Прокуратурата на РБ има постъпили съдебни книжа по гр.дело №44843/2022 г. на СРС, 171 с-в / пр.пр. №11977/2022 г. на ВК, пр.пр. №47972/2022г. на СРП /; гр.дело №44837/2022 г. на СРС, 171 с-в / пр.пр. №11958/2022 г. на ВКП, пр.пр. №47970/22г. на СРП/ГСН-375/22г./, гр.дело №46804/2022 г. на СРС, 35 с-в/ пр.пр. №13011/2022 г. на ВКП, като се твърди предмет на тези дела са едни и същи претенции във връзка с твърдения за непроизнасяне по различни жалби на ищеца, като самите жалби касаят едно и също искане - до главния прокурор за упражняване на правомощията му по реда на чл.422 НПК за възобновяване на кнохд №1018/2019 г. на ВКС, какъвто е и предметът на процесната искова молба.

Оспорва се претенцията като процесуално недопустима, респ. като неоснователна, тъй като се твърди, че за да възникне фактическият състав на отговорността на държавата следва да са налице и трите кумулативни условия: нарушена норма от правото на ЕС, която да предоставя права на частноправните субекти; нарушението да е достатъчно съществено и да е налице пряка причинно-следствена връзка между нарушението и настъпилите вреди.

Оспорва се, че към исковата молба не са приложени никакви писмени доказателства за съществуването на посочената от ищеца жалба №PRB 202007287291/28.09.2020 г., както и за образуване по този повод преписка в Прокуратура на РБ. Поради което се твърди, че остава изцяло недоказана тезата на ищеца, че е подал такава жалба и че по нея „няма произнасяне, няма движение и не е разглеждана“, както се твърди в исковата молба.

Цитирани и приложени към отговора на исковата молба са и преписи от постановени актове на ВКП, с които прокурорите са се произнесли по подадените от ищеца аналогични жалби за възобновяване на кнохд №1018/2019 г. на ВКС.

Оспорва наведеното в исковата молба, че се касае за увреждане за период от 28.09.2020г. до 06.08.2022г., тъй като не е ясно как е определен периодът на увреждане, не е ясен и правопораждащият факт, от който се твърдят вредите. Излагат се твърдения и за нередовност на исковата молба, тъй като ищецът не е посочил конкретен акт на Прокуратура на РБ, който да е постановен в противоречие с правото на Европейския съюз.

Излага се, че липсват каквито и да е доказателства за твърдените вреди, които да са в

причинно-следствена връзка с правопораждащия отговорността факт.

Към отговора са представени като писмени доказателства и се твърди, че от приложените към писмения отговор справка от СДВР, НСЛС и Справка за съдимост е видно, че ищецът е осъждан общо седем пъти, както и че по отношение на същия са налице множество образувани и неприключили досъдебни производства.

Твърди се, че всичко от наличните водени срещу ищеца досъдебни производства, постановени и влезли в сила присъди води и до невъзможност за разграничаване на вредите от друго наказателно производство от твърдените в исковата молба непроизнасяне по неговата жалба.

Твърди се, че при обсъждане отражението, което конкретното наказателно производство е дало върху личността на ищеца следва да бъде съобразено именно наличието на други водени наказателни производства срещу него, което сочи за значително занижен интензитет на търпене на вредите. Твърди се, че поради това и интензитетът на увреждането спрямо ищеца е значително по-нисък, отколкото би бил спрямо лице, което не е било обект на наказателна репресия. Посочва се и практика, според която ВКС се произнася по въпроси, касаещи това, че личността на ищеца е обстоятелство, което съдът взема предвид при определяне на дължимото обезщетение с оглед неговия справедлив размер.

Оспорва се и претенцията като процесуално недопустима и неоснователна, тъй като за да може да се ангажира отговорността на държавата по чл.2В от ЗОДОВ следва да е налице на първо място влязъл в сила съдебен акт и то на последната инстанция, с който да са нарушени „особено съществено“ правата на частноправните субекти, гарантирани им от правото на Европейския съюз, а претенцията, посочена в тази искова молба не отговаряла на тези изисквания.

Твърди се, че ищецът не е представил доказателства, че търпените вреди са пряк и непосредствен резултат именно и само от бездействие на ответника-Прокуратура на РБ.

Твърди се, че за твърдените от ищеца отрицателни последици в емоционален план не са ангажирани доказателства за съществуваща пряка причинна връзка между сочените вреди и дейността на Прокуратурата на Република България. Сочи се, че не са налице и каквито и да е доказателства за влошено здравословно състояние, които да са в пряка причинна връзка с незаконни действия на прокуратурата. Сочи се, че ищецът не представя никакви писмени доказателства, а иска назначаване на съд. психологична-психиатрична експертиза, като не са отделени и зададени точни въпроси както към психолога, така и към психиатъра, поради което се възразява срещу направеното искане.

Оспорват се исковите претенции изцяло като недопустими и неоснователни, като алтернативно се оспорва и размерът на претендираните обезщетения от 20 000 лв. за неимуществени вреди като изключително и прекомерно завишен, тъй като същият не отговаря на твърдените вреди, на икономическия стандарт в България, както и на установената съдебна практика по аналогични случаи, вкл. и тази на Европейския съд по

правата на човека.

Възражава се и срещу поисканата от ищеца лихва, тъй като претенцията и в тази ѝ част е нередовна, не е посочен началният ѝ момент.

Твърди се, че всичко това са обстоятелства, които сочат на много по-ниска степен на увреждане и не могат да обосноват присъждането на обезщетение в претендираните изключително завишени размери.

Прави се възражение срещу доказателствата и доказателствените искания на ищеца.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответника:

В настоящото производство е заявена искова претенция за неимуществени вреди с правна квалификация чл.2, ал.1, т.1 вр. чл. 2в от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди във връзка с чл.45, ал.1 от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл. 47, §1 от Харта на основните права на Европейския съюз, във връзка с чл.5, §4 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

3.Кои права и кои обстоятелства се признават – няма такива.

4.Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване - такива няма.

5.Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти:

Ищецът носи доказателствената тежест да установи в условията на пълно главно доказване:

- твърдяното наказателно производство, приключило с влязла в сила присъда;
- вида и характера на описаните в исковата молба неимуществени вреди;
- причинно – следствена връзка между вредите и подадената жалба с искане за възобновяване на наказателното производство. Ищецът следва да докаже интензитета, вида и характера на твърдените неимуществени вреди, периодът, в който ги е търпял, описаните в исковата молба травматични изживявания и връзката им с жалбата и наказателното производство, като тези факти подлежат на пълно главно доказване по смисъла на чл.154 от ГПК спрямо всеки от ответниците.

За ответника е тежестта да докаже твърденията си с отговора на исковата молба.

По доказателствените искания

По заявените от ищеца доказателствени искания за събиране на доказателства, чрез изискване на наказателното производство – съдът приема същото за относимо и допустимо и следва да го уважи.

По доказателствените искания на ищеца за събиране на гласни доказателства – съдът следва да укаже на ищеца да конкретизира за кои факти и обстоятелства иска събирането на тези доказателства.

По искането за назначаване на комплексна съдебно – медицинска експертиза, по която

заключение да дадат вещи лица – психолог и психиатър, съдът ще се произнесе в съдебно заседание по делото.

По възраженията за недопустимост и нередовност на исковата молба

По искането на ответника за прекратяване на производството по настоящото гражданско дело № 20221110144826 по описа за 2024 година, поради твърдението за наличие на висящи производства пред Софийски районен съд, за което се твърди, че са образувани за едно и също между същите страни, съдът е изискал справки по цитираните дела относно страните, предмета и на какъв етап са производствата, както и да се представи препис от исковата молба, от които справки се установи, че сочените дела са прекратени на основание чл. 126, ал. 1 от ГПК с влезли в сила съдебни актове.

По възражението на ответника за нередовност на исковата молба по смисъла на чл.127, ал.1 ,т. 4 от ГПК – ищецът е този, който по смисъла на чл.6, ал.1 и ал.2 от ГПК определя предмета на делото и обема на търсената защита. След дадени указания на съда ищецът е изложил пояснение на претенцията си. При това за настоящия съдебен състав е изпълнен императива на чл.127, ал.1, т.4 от ГПК. Не следва да се оставя исковата молба без движение, и като се има предвид, че по реда на чл.143 и чл.145 от ГПК и в първото по делото съдебно заседание ищецът може да поясни и конкретизира твърденията си – тези, на които основава иска.

Във връзка с гореизложеното, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отхвърля, като неоснователни възраженията за нередовност на исковата молба по смисъла на чл.127, ал.1 т.4 от ГПК, чл.128, т.1 и т.3 от ГПК.

Указва на ищеца, не по- късно от първото по делото съдебно заседание – да конкретизира доказателственото искане за събиране на гласни доказателства, като посочи за кои факти и обстоятелства иска събирането на тези доказателства, като **указва, че след този срок – съдът ще приеме процесуалното действие за неизвършено поради ненадлежност по смисъла на чл.101, ал.1 и ал.3 от ГПК.**

Указва на ищеца по искането за присъждане на законна лихва за забава върху сумата, която претендира като неимуществени вреди в размер от 20 000 лв. – да посочи началния и крайния момент, за които се иска присъждането на законната лихва, като **указва, че след този срок – съдът ще приеме процесуалното действие за неизвършено поради ненадлежност по смисъла на чл.101, ал.1 и ал.3 от ГПК.**

Указва на ищеца, че по искането за назначаване на комплексна съдебно – медицинска експертиза, съдът ще се произнесе в съдебно заседание.

Указва на ищеца, че следва да представи на съда доказателство за надлежно упълномощаване на процесуалния си представител, доколкото са подавани молби от адв.Ю. за който липсва надлежно пълномощно.

Допуска и приема като доказателства представените такива с отговора на исковата молба писмени документи, подробно описани в отговора.

Да се изиска образувана преписка по входирана жалба №PRB 202007287291/28.09.2020 г., по описа на Прокуратурата на Република България.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, така както е сторен в обстоятелствената част на настоящето, като **УКАЗВА на страните**, че във връзка с указаната им доказателствена тежест следва да предприемат необходимите процесуални действия не по-късно от първото по делото съдебно заседание, като след този срок същите като просрочени ще бъдат отхвърлени от съда – по аргумент от чл.159, ал.1 от ГПК.

Приканва страните към спогодба и други способи за доброволно уреждане на спора, като им указва, че могат да се обърнат към медиатор, а при постигането на съдебна спогодба относно заявените претенции размерът на дължимата се държавна такса се намалява на половина, като при извънсъдебно решаване на спора страните печелят време, средства и пестят усилия. За решаване на спора страните могат да използват процедура по медиация. Тази процедура е предвидена в Закона за медиацията, като спестява на страните: време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК. Ако страните желаят да ползват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес <http://www.justice.government.bg>, като следва да се има предвид, че медиацията е платена услуга.

Указва на страните, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях.

УКАЗВА на страните, че в случай, че желаят да подават по електронна поща съдебни книжа по делото и по останалите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС – 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис. Заповедта е публикувана на интернет сайта на съда.

УКАЗВА на страните в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен

адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата.

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 19.6.2024 година от 15,00 часа, за която дата и час да се призоват страните и вещото лице, след представяне на доказателства за внесения депозит

Да се връчи препис от настоящото на страните, като на ищеца с отговора на исковата молба депозиран от ответника.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____